

Arrest

nr. 282 468 van 22 december 2022
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANNEUVILLE
Catharina Lundenhof 9/13
2660 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat VANDENBERGHE *loco* advocaat V. VANNEUVILLE en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Afghaanse nationaliteit te hebben, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 14 december 2021.

1.2. Op 5 juli 2022 worden verzoekers gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

1.3. Op 26 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat).

De bestreden beslissing met betrekking tot N.S., verzoeksters, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaans staatsburger van Tadzjiekse origine te zijn, geboren op X in Bamyan. U bent religieus gehuwd met N. J. (O.V. X), met wie u ook een zoon heeft: N. A. (O.V. X). Op het moment van uw onderhoud bij het CGVS was u opnieuw zwanger. Uw vader aanvaardde jullie huwelijk echter niet. Daarom ontvluchtten jullie Afghanistan in 2019. Jullie kwamen uiteindelijk in Griekenland terecht, waar jullie op 17 februari 2020 een eerste maal om internationale bescherming vroegen. Jullie kregen er verschillende negatieve beslissingen vooraleer jullie na de machtsovername door de Taliban in Afghanistan door de Griekse autoriteiten toch de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. De levensomstandigheden in Griekenland waren echter erg moeilijk. Jullie konden er niet naar school gaan om de taal te leren. Zonder kennis van de taal was het niet mogelijk werk te vinden en zonder werk konden jullie er ook geen huis huren. Het was bovendien erg moeilijk om de nodige vaccins te verkrijgen voor jullie zoon. U wilde ook een stabiele toekomst voor uw gezin. Als gevolg van de moeilijke leefomstandigheden kreeg u veel stress en uiteindelijk zelfs een depressie. U werd hiervoor in Griekenland ook behandeld, maar eenmaal u zwanger was, moest de behandeling stopgezet worden. Van zodra jullie in Griekenland over een paspoort beschikten, kwamen jullie daarom naar België. Jullie bereikten België op 8 december 2021 en vroegen op 14 december 2021 om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele Griekse identiteitskaart en die van uw zoontje, uw origineel Grieks paspoort, verschillende medische attesten en documenten uit Griekenland, het Grieks en Belgisch kinderboekje van uw zoontje, het Belgisch kinderboekje van uw ongeborn kind, een Griekse en een Belgische afspraakbevestiging, verschillende documenten betreffende uw asielprocedure in Griekenland een landenrapport over de situatie van statushouders in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zelf haalde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ behalve uw zwangerschap geen elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. In uw latere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u wel dat u veel stress en mentale problemen heeft (Verklaring VV, nr. 28). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u eveneens aan dat u veel stress heeft en daardoor kampt met slaapproblemen. U kon de avond voordien niet goed slapen door de stress, maar beloofde uw best te zullen doen om u te focussen op de vragen teneinde ze correct te beantwoorden (CGVS, p. 2). U legde tot op heden echter geen enkel medisch-psychologisch attest neer dat uw verklaringen ter zake ondersteunt. U stelde bovendien dat u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het interview bij het CGVS af te leggen (CGVS, p. 2), maakte tijdens het interview geen melding van problemen en gaf ook na afloop van het interview aan dat u alle vragen begrepen had en het interview voor u ok was verlopen (CGVS, p. 12-13). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw verklaringen (Verklaring DVZ, nr. 22 - CGVS, p. 4) en de door u neergelegde stukken (uw Grieks paspoort en identiteitskaart), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale

bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (CGVS, p. 8-10), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw zwangerschap en problematische mentale gezondheidstoestand (CGVS, p. 2-5), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Zij er in dit verband vooreerst op gewezen dat u verklaarde dat u reeds in Griekenland te kampen had met veel stress als gevolg van de levensomstandigheden aldaar en u er uiteindelijk zelfs in een depressie vergleed. Deze depressie werd reeds in Griekenland vastgesteld en u werd er ook mediceel voor behandeld. Eenmaal u zwanger was, werd deze behandeling echter noodgedwongen stopgezet. In België kreeg u in het opvangcentrum eveneens medicijnen omwille van uw depressie, maar sinds u het opvangcentrum verliet, heeft u tot op het moment van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen dokter meer bezocht, aangezien u niet wist hoe u een doktersbezoek moest regelen en betalen. Omwille van diezelfde reden heeft u sindsdien ook nog geen psycholoog geraadpleegd. U heeft wel een dokter bezocht omwille van uw zwangerschap, maar heeft met deze arts niet over uw depressie gepraat. Daar dacht u op dat moment niet aan. U stelde echter dat u bij uw volgende bezoek aan de dokter, dat gepland stond de dag na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie neergelegde afspraakbevestiging), met uw arts wel over uw depressie zou praten (CGVS, p. 2-5). Welnu, niettemin u verklaarde dat de door u neergelegde medische attesten uit Griekenland uw medisch-psychologische situatie staven, bevatten deze geen enkele informatie over uw mentale gezondheidstoestand. Deze attesten bevatten louter informatie met betrekking tot uw zwangerschap(en) en uw fysieke toestand ter zake, maar bevatten geen informatie over de door u ingeroepen mentale problemen.

Tot op heden, ruim anderhalve maand na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, heeft het CGVS ook nog geen enkel Belgisch medisch attest van u ontvangen, niettemin u verklaarde voorheen in het opvangcentrum ook opgevolgd te zijn geweest voor uw depressie (CGVS, p. 3) en u ondertussen reeds een nieuwe afspraak heeft gehad met een dokter in het kader van uw zwangerschap en u eerder aangaf op dat moment ook uw depressie te zullen aanklaarten. Zodoende dient geconcludeerd te worden dat u er niet in slaagde uw precare mentale gezondheidstoestand te staven met de nodige medische stukken, niettemin dit redelijkerwijze wel van u verwacht kon worden.

Verder gaf u aan dat uw mentale gezondheidstoestand op het moment van uw persoonlijk onderhoud dermate slecht was dat u niet langer in staat was om voor uw kind te zorgen, zeker nu u opnieuw zwanger bent. Het is te zwaar voor u om om te gaan met uw stress en depressie en tegelijk voor uw kind te zorgen (CGVS, p. 2). Desalniettemin liet u echter na om medisch-psychologische hulp in te roepen, naar eigen zeggen omdat u niet wist hoe u medische hulp kon inschakelen en betalen via Fedasil (CGVS, p. 3). Deze verklaring ter staving van uw nalatigheid ter zake volstaat niet aangezien u hiervoor bijvoorbeeld beroep had kunnen doen op uw man of uw advocaat om de nodige informatie in te winnen en/of stappen te ondernemen. Ook uw verklaring als zou u er niet aan gedacht hebben om met de betrokken arts te praten over uw depressie toen u een arts raadpleegde voor uw zwangerschap (CGVS, p. 3), overtuigt niet.

Niet alleen slaagde u er niet in uw precare mentale gezondheidstoestand op zich aannemelijk te maken, u kon evenmin concretiseren welke medisch-psychologische behandeling u actueel nodig zou hebben (CGVS, p. 4-5) en maakte net zo min aannemelijk dat u in Griekenland geen verdere medische behandeling zou kunnen krijgen voor uw medisch-psychologische problemen. U stelde wel dat u na de toekenning van uw internationale beschermingsstatus niet langer toegang kreeg tot de dokters die het kamp waar u voorheen verbleef bezochten en bijgevolg tot de medisch-psychologische hulp die u voorheen genoot (CGVS, p. 9-10). U maakte echter niet aannemelijk dat u als begunstigde van internationale bescherming elders geen medisch-psychologische hulp zou kunnen verkrijgen. Gevraagd of u geprobeerd had om naar een andere dokter buiten het kamp te gaan, vroeg u slechts hoe u naar de dokter kon gaan zonder geld, je moest immers betalen (CGVS, p. 10). Deze argumentatie volstaat niet om uw nalatigheid ter zake te verklaren. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat uw man er wel in slaagde om na het verkrijgen van jullie internationale beschermingsstatus zelf de aanmaak van jullie paspoorten, ten bedrage van 95 euro per persoon (CGVS man, p. 5), te bekostigen alsook jullie vliegtickets om naar België te komen, ten belope van in totaal 490 Euro (CGVS, p. 8, 9 – CGVS man, p. 12).

Daarnaast verklaarde zowel u als uw man niet over een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te beschikken in Griekenland en er ook geen aangevraagd te hebben, naar eigen zeggen omdat jullie niet wisten dat zoiets daar bestond (CGVS, p. 12 – CGVS man, p. 9). Deze verklaring is echter niet afdoende. Uw man vertelde immers dat jullie in Griekenland eveneens een advocaat hadden om jullie bij te staan tijdens de asielpcedure. Bijgevolg waren jullie wel degelijk in de mogelijkheid om zich te informeren over jullie rechten en plichten in Griekenland. Uw man wierp wel op dat deze advocaat jullie door de immigratiedienst werd toegekend in het kader van de beroepsprocedure tegen de negatieve beslissingen die jullie ontvangen hadden en deze advocaat niets anders voor jullie zou doen dan beroep aantekenen (CGVS man, p. 12). Deze argumentatie gaat niet op aangezien uw man eveneens vertelde dat deze advocaat ook stappen ondernam om documenten te verkrijgen om jullie kind na de toekenning van jullie internationale beschermingsstatus gevaccineerd te krijgen (CGVS man, p. 9). Deze demarches houden evenmin verband met de beroepsprocedure tegen jullie negatieve beslissingen. Verder heeft uw man diezelfde advocaat ook vanuit België geraadpleegd om bewijzen te verkrijgen aangaande de problemen die jullie in Griekenland ondervonden. De betrokken advocaat ging in op de vraag van uw man en maakte hem via mail informatie over (CGVS man, p. 6), al liet uw man tot op heden na om de betrokken e-mail aan het CGVS te bezorgen. In ditzelfde verband kan nog opgemerkt worden dat uit het Griekse kinderboekje van uw zoon blijkt dat uw zoon wel degelijk over een AMKA/ sociale zekerheidsnummer beschikte. Toen u met deze vaststelling geconfronteerd werd, repliceerde u slechts dat u daarover geen idee had (CGVS, p. 14). Ook dit vormt een tegenindicatie voor uw claim dat u uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet zou kunnen uitoefenen of afdwingen en er wel degelijk aanspraak zou kunnen maken op medisch-psychologische verzorging.

Tot slot zij er in dit verband nog op gewezen dat jullie Griekenland reeds verlieten enkele maanden na het verkrijgen van jullie subsidiaire beschermingsstatus. Van zodra jullie over de nodige reisdocumenten beschikten, verlieten jullie het land.

Het was zelfs van bij het begin jullie bedoeling om Griekenland te verlaten (CGVS, p. 9). Dergelijk gedrag getuigt geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Bijgevolg heeft u niet aangetoond dat uw medisch-psychologische toestand van een dergelijke aard is dat deze de toegang tot basisvoorzieningen zoals gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakte noch dat deze elementen aanleiding zouden geven tot het bestaan van een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Griekenland.

Wat betreft de door u ingeroepen elementen in hoofde van uw minderjarige zoon, moet vastgesteld worden dat deze elementen het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden evenmin kunnen weerleggen. U gaf aan dat uw kind een permanente plaats nodig heeft waar hij kan studeren en een toekomst voor zichzelf kan opbouwen en dat was in Griekenland volgens u niet mogelijk (CGVS, p. 12). U reikte echter geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat het in Griekenland niet mogelijk zou zijn de grondrechten als begunstigde van internationale bescherming, zoals toegang tot huisvesting en onderwijs, in hoofde van uw zoon in Griekenland af te dwingen. U haalde wel aan dat het moeilijk was om uw kind na de toekenning van jullie internationale beschermingsstatus gevaccineerd te krijgen (CGVS, p. 10). Uit de documenten die u neerlegde met betrekking tot uw zoon, blijkt echter dat uw zoon uiteindelijk wel de nodige vaccins kreeg, wat u zelf ook aangaf (CGVS, p. 13). Uit diezelfde documenten blijkt trouwens dat hij zelfs over een AMKA/ sociale zekerheidsnummer beschikte in Griekenland. Zodoende kan hieruit bezwaarlijk geconcludeerd worden dat uw zoon in Griekenland geen toegang zou kunnen krijgen tot de basisvoorzieningen op vlak gezondheidszorg en al zeker niet dat hij bij terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zou komen die gelijkgesteld kan worden met onmenselijke of vernederende behandeling.

De overige door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Geen van deze documenten bevat immers informatie betreffende de door u ingeroepen vrees in uw eigen hoofde of in hoofde van uw zoon. Uw Griekse identiteitskaart en die van uw zoontje alsook uw Grieks paspoort bevatten uitsluitend identiteits- en reisgegevens, die hier niet betwist worden, en tonen aan dat jullie in Griekenland internationale bescherming genieten. Het Griekse afsprakenblad toont slechts aan dat u een afspraak had, zonder meer. Het Belgisch kinderboekje van uw ongeborn kind bevat vooralsnog louter informatie over uw doktersafspraken in het kader van uw zwangerschap. De verschillende documenten aangaande uw asielprocedure in Griekenland, waaronder een weigeringsbeslissing (CGVS, p. 2), bevatten informatie over de asiolverzoeken die u en uw man er aanhangig hebben gemaakt. Elk van deze documenten dateert echter van voor de toekenning van jullie internationale beschermingsstatus aldaar. U gaf zelf aan dat u ondertussen internationale bescherming geniet in Griekenland (CGVS, p. 7) en legde hiervan ook bewijsstukken neer (cfr. Supra).

Het algemene rapport over de situatie van statushouders in Griekenland dat uw advocaat tijdens uw persoonlijk onderhoud neerlegde ter staving van uw verzoek, vermag het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden evenmin te weerleggen. Waar dit rapport betrekking heeft op de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonde dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan.”

De bestreden beslissing ten aanzien van J.N., verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaans staatsburger van Tadzjiekse origine te zijn, geboren op X in Pul-e- Khumri. U bent religieus gehuwd met S. N. (O.V. X), met wie u ook een zoon heeft: N. A. (O.V. X). Op het moment van jullie onderhoud bij het CGVS was zij opnieuw zwanger. Uw schoonvader aanvaardde jullie huwelijk echter niet. Daarom ontvluchtten jullie Afghanistan in 2019. Jullie kwamen uiteindelijk in Griekenland terecht, waar jullie op 17 februari 2020 een eerste maal om internationale bescherming vroegen. Jullie kregen er verschillende negatieve beslissingen vooraleer jullie na de machtsovername door de taliban in Afghanistan door de Griekse autoriteiten toch de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. De levensomstandigheden in Griekenland waren echter erg moeilijk. Jullie konden er niet naar school gaan om de taal te leren. Zonder kennis van de taal was het niet mogelijk werk te vinden en zonder werk kon u er ook geen huis huren. Het was bovendien erg moeilijk om de nodige vaccins te verkrijgen voor uw zoon. U wilde ook een stabiele toekomst voor uw zoon. Eenmaal jullie in Griekenland over een paspoort beschikten, kwamen jullie daarom naar België. Jullie bereikten België op 8 december 2021 en vroegen op 14 december 2021 om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele Griekse identiteitskaart en paspoort alsook verschillende rapporten over de situatie van statushouders in Griekenland neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw verklaringen (Verklaring DVZ, nr. 22 - CGVS, p. 4) en de door u neergelegde stukken (uw Grieks paspoort en identiteitskaart), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019,

nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak

van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (CGVS, p. 7-8, 9 en 12), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Daarenboven zij erop gewezen dat u Griekenland reeds verliet een drietal maanden nadat u er de subsidiaire beschermingsstatus verwierf (CGVS, p. 4). U gaf bovendien zelf aan dat u van bij het begin niet in Griekenland wilde blijven. Jullie wilden eigenlijk zelfs geen internationale bescherming vragen in Griekenland, maar hadden geen andere keuze (CGVS, p. 4). De dag dat jullie in Griekenland jullie identiteitskaart aanvroegen, vroegen jullie tegelijk ook een paspoort aan (CGVS, p. 5), want van bij het begin wilden jullie het land verlaten. Dit kon echter slechts wanneer jullie een paspoort en identiteitskaart hadden. Van zodra jullie over deze documenten beschikten, verlieten jullie dan ook het land (CGVS, p. 7). Uw gedrag getuigt zodoende geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Zij nog toegevoegd dat u niet alleen zelf jullie paspoort regelde en bekostigde met geld dat u nog over had uit Afghanistan alsook met de hulp van vrienden, maar op dezelfde manier ook jullie vliegreis vanuit Chios naar België regelde (CGVS, p. 5 – CGVS vrouw, p. 8). Het feit dat u dit zelf kon bewerkstelligen, getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Wat betreft de door u ingeroepen elementen in hoofde van uw minderjarige zoon, moet vastgesteld worden dat deze elementen het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden evenmin kunnen weerleggen. U gaf aan dat u net als elke ouder het beste wil voor uw kinderen. U wil niet dat uw kind in een onzekere situatie terechtkomt. U wil dat hij in een land leeft waar hij kan opgroeien in een veilige atmosfeer, waar hij kan studeren en een toekomst voor zichzelf kan opbouwen en dat was in Griekenland volgens u niet mogelijk (CGVS, p. 7). U reikte echter geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat het in Griekenland niet mogelijk zou zijn de grondrechten als begunstigde van internationale bescherming, zoals toegang tot huisvesting en onderwijs, in hoofde van uw zoon in Griekenland af te dwingen. U haalde wel aan dat het moeilijk was om uw kind na de toekenning van jullie internationale beschermingsstatus gevaccineerd te krijgen (CGVS, p. 9). Uit de documenten uw vrouw neerlegde met betrekking tot jullie zoon, blijkt echter dat jullie zoon uiteindelijk wel de nodige vaccins kreeg en hij zelfs over een AMKA/ sociale zekerheidsnummer beschikte in Griekenland. Zodoende kan hieruit bezwaarlijk geconcludeerd worden dat uw zoon in Griekenland geen toegang zou kunnen krijgen tot de basisvoorzieningen op vlak gezondheidszorg en al zeker niet dat hij bij terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zou komen die gelijkgesteld kan worden met onmenselijke of vernederende behandeling.

De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Uw Griekse identiteitskaart en paspoort bevatten uitsluitend identiteits- en reisgegevens, die hier niet betwist worden, en bevestigen dat u in Griekenland internationale bescherming geniet. Deze documenten bevatten echter geen enkele informatie betreffende de door u in uw eigen hoofde dan wel in hoofde van uw minderjarige zoon ingeroepen vrees en/of risico ten aanzien van Griekenland. Volledigheidshalve zij nog toegevoegd dat u verklaarde over een e-mail van uw advocaat in Griekenland te beschikken, waarin deze uw problemen in Griekenland uiteenzet (CGVS, p. 6). Ten tijde van uw onderhoud bij het CGVS kon u dit stuk niet aan het CGVS overmaken.

Daarom werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud het e-mailadres van het CGVS overhandigd teneinde dit document binnen de 2 werkdagen aan het CGVS te kunnen overmaken (CGVS, p. 10). Tot op heden, ruim anderhalve maand later, heeft het CGVS dit document echter nog steeds niet ontvangen.

De algemene rapporten betreffende de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die uw advocaat d.d. 19/7/2022 samen met haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud overmaakte, zijn evenmin van dien aard dat ze het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, kunnen weerleggen. Waar deze rapporten betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonst dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Ook de opmerkingen van uw advocaat bij het persoonlijk onderhoud kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw advocaat werpt op dat de protection officer in de notities van het persoonlijk onderhoud geen melding maakte van uw emotionele toestand tijdens het interview. Zij erop gewezen dat het overgrote deel van de vermeldingen van uw advocaat op dit punt subjectief van aard is (JAM reageert emotioneel) en deze hoe dan ook geen afbreuk doen aan de hierboven gedane feitelijke vaststellingen. Het feit dat u op een bepaald moment tijdens het interview weende, kan evenmin een ander licht werpen op de eerder genoemde vaststellingen betreffende de eerbiediging van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan.”

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoekers twee afzonderlijke beroepen hebben ingesteld met respectievelijk rolnummers X en X, en dat het verzoekschrift in de zaak met rolnummer X de middelen en argumenten ontwikkeld in het verzoekschrift in de zaak met rolnummer X overneemt. Het al dan niet samenvoegen van zaken behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) (RvS 26 mei 2009, nr. 193.526). Gelet op het feit dat de verzoekers dezelfde motieven aanhalen waarom zij niet naar Griekenland terug kunnen keren en dat de verzoekschriften quasi identiek zijn, oordeelt de Raad dat het aangewezen is in het belang van een goede rechtsbedeling om de twee vorderingen wegens verknochtheid samen te behandelen en te beslechten. Het komt dan ook gepast voor om de twee vorderingen samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU Handvest, artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers citeren de door hen geschonden geachte bepalingen en dat stellen vooreerst dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de stukken die werden toegevoegd aan de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud door middel van een schrijven van 19 juli 2022. Het gaat om de volgende stukken, waarvan verwerende partij niet motiveert waarom zij ze onvermeld laat en enkel afdoet als algemeen en niet van toepassing op de situatie van verzoekers: Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, Nederlands Ministerie Buitenlandse Zaken, afdeling Ambtsberichten Den Haag, juni 2022; GCR Homeless and hopeless, januari 2022; Content of international protection, mei 2022; Beneficiaries of international protection in Greece, access to documents and socioeconomic rights, maart 2022; Joint open letter 33 organisations: Denying food – instead of receiving protection people go hungry on EU soil, 26 oktober 2021; Respons of the European Commissioner Ylva Johansson to the joint open letter, van 7 december 2021; Preliminary observations and recommendations of the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights defenders, Mary Lawlor, 22 juni 2022.

Verzoekers gaan vervolgens in op de algemene en tegelijk individuele penibele situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en citeert ten eerste uit het rapport van Mobile Info Team van februari 2021 (bijlage 4, p. 5) waarin de penibele situatie van begunstigden van internationale bescherming reeds beschreven is. Zij stellen vervolgens dat België deze problematische situatie van statushouders in Griekenland erkent. Zij wijzen op en citeren uit een brief van zes ministers van Schengenlidstaten bevoegd voor binnenlandse zaken, asiel en migratie van zes Schengenlidstaten (waaronder naast België ook Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Zwitserland) van 1 juni 2021 aan de Europese Commissie in verband met de problematische situatie voor derdelanders met een beschermingsstatuut in Griekenland (bijlage 5) en stellen dat de Belgische Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dus te kennen heeft gegeven dat Griekenland niet in staat is om statushouders de nodige materiële en financiële garanties te verlenen op een menswaardig bestaan. De ministers erkennen in deze brief volgens verzoekers dat *“Griekenland er niet in slaagt de fundamentele mensenrechten van personen met internationale bescherming te respecteren en roepen op om deze situatie te remediëren. Zolang deze situatie onveranderd blijft, lijkt het onmogelijk om nog langer de verzoeken om internationale bescherming van secundaire migranten onontvankelijk te verklaren en hen terug te sturen naar Griekenland.”* Vervolgens citeren verzoekers uit een open brief van 33 middenveldorganisaties die aanklagen dat begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden met dakloosheid en honger als gevolg van het stopzetten van alle materiële steun na toekenning van een beschermingsstatuut (bijlage 6, p. 1 en 2). Voorts wijzen verzoekers op de bevindingen van de Speciale Rapporteur van de Verenigde Naties inzake verdedigers van de mensenrechten, Mary Lawlor, die een bezoek bracht aan Griekenland van 13 tot 22 juni 2022, met betrekking tot het structureel en discriminatoir belemmeren van de werking van middenveldorganisaties die vluchtelingen bijstaan in Griekenland (bijlage 7). Zij stellen dat uit het voorgaande blijkt dat de *“weinig benijdenswaardige omstandigheden waarin alle begunstigden van internationale bescherming, dus ook verzoekster, terecht komen na de asielprocedure een rechtstreeks gevolg is, niet alleen van de onverschilligheid van de Griekse overheid maar, sterker nog, ook van actieve, wetgevende en administratieve initiatieven en tussenkomsten waarbij de werking van het maatschappelijk middenveld op ongeoorloofde wijze wordt beknut en de toegang tot rechtshulp wordt belemmerd met als gevolg dat de situatie voor begunstigden van internationale bescherming niet langer meer beantwoordt aan de minimum standaard zoals vastgesteld in het Gemeenschappelijk Europees Asiel Systeem. In wat volgt wordt deze stelling nog verder uitgediept.”*

In een tweede middelonderdeel gaan verzoekers in op het bekomen van een verblijfsvergunning. Zij wijzen er op dat hen subsidiaire bescherming werd verleend en daaraan gekoppeld een verblijf van één jaar, nl. tot 14 september 2022, wat betekent dat zij bij een eventuele terugkeer naar Griekenland, met hun dan twee minderjarige kinderen, niet meer over een geldige verblijfstitel zullen beschikken en geconfronteerd zullen worden met ernstige moeilijkheden om hun rechten te doen gelden. Ook terugkeerders zien zich immers geplaagd voor onoverkomelijke problemen, zo betogen verzoekers. Zij wijzen vooreerst op het Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, juni 2022 (bijlage 8) waaruit blijkt dat het niet eenvoudig is om een nieuwe verblijfsvergunning te bekomen en dat er heel wat drempels worden opgeworpen die het voor verzoekers moeilijk, zo niet onmogelijk maken om een nieuwe verblijfsvergunning te bekomen. Zij citeren in dit verband uit pagina's 9 en 13 van dit verslag. Ook het rapport van de *“Greek Council for Refugees, Content of International Protection”*, update 30 mei 2022 (bijlage 9) bericht over de problemen die statushouders in Griekenland ondervinden bij het verlengen van hun verblijfsvergunning en zij citeren vervolgens uit pagina's 2 en 3 van dit rapport. Zij halen vervolgens het rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece, access to documents and socio-economic rights”* (bijlage 10) aan waarin dezelfde problemen worden gerapporteerd op pagina's 4-6, 8 en 10.

Verzoekers menen dat wordt aangetoond dat het actief handelen van de Griekse overheid, zoals vertaald in verstrengde wetgeving inzake rechten van begunstigden van internationale bescherming en de werking van stakeholders, er de oorzaak van is dat begunstigden van internationale bescherming terechtkomen in een situatie van verregaande deprivatie. Uit wat onder punt 2 is uiteengezet blijkt dat de procedure om de verblijfsvergunning te verlengen/vernieuwen behoorlijk moeilijk is voor statushouders in of terugkeerders naar Griekenland, gezien de vele drempels die bewust worden opgeworpen.

Zij stellen dat verwerende partij heeft kunnen vaststellen dat de verblijfsvergunningen van verzoekers vervallen op 14 september 2022, maar niet heeft niet onderzocht of op basis van objectieve, betrouwbare en actuele gegevens kan besloten worden dat verzoekers, die na 14 september 2022 niet langer meer beschikken over een geldige verblijfsvergunning in Griekenland, bij terugkeer zich op eenvoudige wijze weer in regel kunnen stellen en hun verblijfsvergunningen kunnen vernieuwen/verlengen. Het loutere feit dat ze een beschermingsstatuut hebben impliceert immers niet dat ze ook verblijfsrecht hebben. De stelling van verwerende partij dat de aangebrachte informatie slechts algemeen van aard is en geen betrekking heeft op de concrete situatie van verzoekers kan niet bijgetreden worden. Er valt immers niet in te zien hoe verzoekers niet zouden geraakt worden door wetgeving die door de overheid is aangenomen in maart 2020 en die tot doel heeft om de rechten van begunstigden van internationale bescherming te beperken (zoals o.a. het uit de opvang zetten 30 dagen na het toekennen van een beschermingsstatuut), gezien verzoekers onder het toepassingsgebied van die wet vallen.

Met betrekking tot het systematisch gebrek aan toegang tot huisvesting en sociale voorzieningen verwijzen verzoekers naar het rapport *Homeless and hopeless, an assessment of the housing situation of asylum applicants and beneficiaries of international protection in Greece*, januari 2022, een gezamenlijke publicatie van CGR, Diotima Center, IRC en Popaganda (bijlage 11). Zij citeren uit pagina's 11 en 12 en wijzen er op dat verzoeker heeft uitgelegd welke problemen hij ondervond om huisvesting te vinden (notities PO verzoeker, p. 8). Zij betogen hieromtrent als volgt: *“Verzoeker legt uit waarom hij geen huis kon huren nl. dat hij geen geld had om eerst zes maand zelf iets te huren (pag. 8 verslag verzoeker) en het is toch de logica zelve dat een verhuurder niet gaat verhuren aan iemand die geen geld heeft om te betalen? Toch verwijt verweerder hem maar ‘beperkte stappen’ heeft gezet om zijn rechten te doen gelden.”* Met betrekking tot verzoeksters situatie argumenteren zij als volgt: *De kwetsbaarheid van verzoekster wordt betwist omdat ze geen medische attesten voorlegt, nochtans was het tijdens het interview wel duidelijk dat mevrouw zich niet goed voelde en dat ze erg gestresseerd was zoals ook aangegeven in de opmerkingen op het persoonlijk onderhoud van 5 juli 2022, ze reageerde verschillende keren erg emotioneel. Haar wordt verweten dat ze niet kon concretiseren welke medisch-psychologische behandeling ze zou nodig hebben (pag. 3 beslissing verzoekster), is het niet daarom dat ze net een arts of een psycholoog wilde consulteren, om dat vast te stellen? Verzoekster legde uit dat ze geen geld had om een dokter te raadplegen buiten het opvangcentrum (pag. 10 verslag) maar verweerder betwist dat want had haar man niet verklaard dat hij 95 euro per persoon voor een paspoort betaald had en dat hij geen vliegtuigtickets voor het gezin gekocht ter waarde van 490 euro? Dit betekent dus volgens verweerder dat verzoekster en haar echtgenoot ergens over een onuitputtelijke bron van financiële middelen konden beschikken? Quod certe non! De echtgenoot van verzoekster heeft aangegeven dat hij de paspoorten en vliegtuigtickets betaalde van spaargeld dat hij meebracht van Afghanistan en dat Afghaanse vrienden in Griekenland hielpen (pag. 5 verslag verzoeker). Dat betekent niet dat zijn spaargeld onuitputtelijk zou zijn en al evenmin dat hij over een sociaal netwerk zou beschikken bij ev. terugkeer naar Griekenland dat hem financieel zou kunnen/moeten/willen ondersteunen. Het is immers ook niet aan een ev. sociaal netwerk om de taak van de overheid inzake de invulling van rechten gekoppeld aan het statuut van begunstigde van internationale bescherming, over nemen.”*

Zij stellen voorts dat verwerende partij blijkbaar ook niet weet wat de rol van een advocaat is bij een asielprocedure want hij werpt verzoekers voor de voeten dat zij toch een advocaat hadden die hen met raad en daad kon bijstaan en aan wie zij advies konden vragen inzake hun rechten i.v.m. toegang tot huisvesting, gezondheidszorg enz.. Zelfs als het zo zou zijn dat de advocaat van verzoekers op een bepaald moment initiatieven heeft genomen die strikt genomen niet tot zijn opdracht behoren dan nog gaat het niet op verzoekers te verwijten dat zij nagelaten hebben via hun advocaat hun rechten uit te oefenen (pag. 4 en pag. 12 beslissing verzoeker). Het is niet aan een advocaat om de taak van de overheid over te nemen en adviezen te verstrekken over de inhoud van de status van begunstigde van internationale bescherming en hoe de daaraan gekoppelde rechten uit te oefenen. Uit wat voorafgaat blijkt dat de Griekse overheid die verantwoordelijk is voor toegang tot de rechten die in principe gepaard gaan met een beschermingsstatuut, initiatieven genomen heeft om deze rechten te beperken en dat diezelfde overheid het NGO's, die zich inzetten voor asielzoekers en begunstigden van internationale bescherming, bijzonder moeilijk gemaakt wordt om hun ondersteunende functie nog te kunnen uitoefenen.

Verzoekers betogen vervolgens dat het irrelevant is dat zij een beschermingsstatus in Griekenland hebben en dus kunnen terugkeren indien het voor verzoekers niet mogelijk is of het hen bijzonder moeilijk wordt gemaakt om hun verblijfsvergunning te vernieuwen of te verlengen en zij daardoor dus geen toegang hebben tot de rechten die gekoppeld zijn aan hun internationale beschermingsstatuut. Zij citeren pagina's 62 tot 64 van het hogervermelde Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, juni 2022 (bijlage 8) waarin wordt beschreven welke problemen begunstigden van internationale bescherming ondervinden bij terugkeer inzake gebrek aan toegang inzake basisrechten. Zij stellen verder dat de publicatie van "*Schweizerische Flüchtlingshilfe, Factsheet Griechenland – Update 2022*" van 3 augustus 2022 (bijlage 12), nogmaals de precare situatie van begunstigden van internationale bescherming bevestigt. Verzoekers betogen dat het interstatelijk vertrouwensbeginsel weerlegbaar is en dat verwerende partij verwijst naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 zonder rekening te houden met objectieve bronnen van latere datum die duidelijk aangeven dat het theoretisch kader niet langer de realiteit weerspiegelt en dit in het licht van de bewuste praktijken van de Griekse overheid van het invoeren van algemene beperkingen aan en belemmeringen tot toegang van rechten voor statushouders in het algemeen. Verzoekers menen dat de stelling dat de socio-economische realiteit waaronder ook de eigen inwoners in Griekenland te lijden hebben, de maatstaf is om de situatie van de begunstigden van internationale bescherming te beoordelen, niet langer kan gehandhaafd worden nu blijkt dat deze laatsten het meeste gehinderd worden in het uitoefenen van hun basisrechten. Zij besluiten dat kan geconcludeerd worden dat er momenteel in Griekenland wel degelijk sprake is van een toestand van materiële deprivatie die begunstigden van internationale bescherming op meer verregaande wijze treft dan asielzoekers en de eigen onderdanen van Griekenland en dus een schending van artikel 3 van het EVRM en artikel van het 4 EU-handvest tot gevolg heeft.

Wat het gebrek aan voldoende inspanningen van verzoekers betreft om toegang te bekomen tot hun rechten gekoppeld aan hun beschermingsstatus, argumenteren verzoekers dat de motivering in de bestreden beslissingen geen rekening houdt met de informatie inzake de situatie van statushouders die werd voorgelegd voor het nemen van deze beslissingen. Uit de motivering van deze beslissingen kunnen verzoekers niet begrijpen waarom in hun concrete situatie hun verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk werd verklaard. Zij wijzen er op dat de persoonlijke situatie van verzoekers moet onderzocht worden in het licht van de concrete en actuele informatie zoals die blijkt uit de aangebrachte bronnen en dat verwerende partij heeft nagelaten dit te doen. Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een beslissing waarbij een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk is verklaard wegens bescherming in een andere lidstaat moet hij de gegevens die verzoeker overlegt beoordelen (§ 88 van het arrest van het HvJ C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, § 88).

Verzoekers besluiten dat zij als statushouders in Griekenland op basis van de huidige beschikbare en actuele informatie zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hun reeds werd toegekend in de zin van artikel 57/6 § 3, 1° van de vreemdelingenwet en zij daarom dienen toegelaten te worden tot de asielprocedure in België.

Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te vernietigen en hen toe te laten tot de procedure internationale bescherming in België.

3.2. Verzoekers voegen volgende stukken toe aan hun respectievelijke verzoekschriften:

1. Bestreden beslissing CGVS van 26 augustus 2022, kennisgeving van de beslissingen en tracé van de aangetekende zending van N.;
2. Bestreden beslissing CGVS van 26 augustus 2022, kennisgeving van de beslissingen en tracé van de aangetekende zending van S.;
3. Pro deo aanstelling door het Bureau voor Juridische Bijstand te Antwerpen van 12 september 2022;
4. Mobile Info Team, "*The living conditions of applicants and beneficiaries of international protection, evidence of Greece's failure to provide sustainable accommodation solutions*", Ecolnet, februari 2021, Mobile Info Team: "*The living conditions of applicants and beneficiaries of international protection; Evidence of Greece's failure to provide sustainable accommodation solutions*", Document #2045730 - ecolnet;
5. "*Letter six Schengen States to European Commission*", 1 juni 2021, <https://www.statewatch.org/media/2485/letter-six-schengen-states-to-europeancommission-secondary-movements-1-6-21.pdf>;
6. "*Joint open letter: Denying food instead of receiving protection, people go hungry on EU soil*", <https://reliefweb.int/report/greece/joint-open-letter-denying-food-instead-receivingprotection-people-go-hungry-eu-soil>;
7. "*United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights defenders*", Mary Lawlor, 22 juni 2022, <https://www.ohchr.org/en/media-advisories/2022/06/un-humanrights-expert-visit-greece-assess-situation-human-rights>;

8. “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” uitgebracht door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>;
9. “*Content of International Protection*”, *Greek Council for Refugees*, AIDA/ECRE, update 30 mei 2022, <https://asylumineurope.org/reports/country/greece/content-internationalprotection/>;
10. “*Beneficiaries of international protection in Greece, access to documents and socioeconomic rights*” van maart 2022, https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2022/03/2022-03_RSA_BIP_EN.pdf;
11. “*Homeless and hopeless, an assessment of the housing situation of asylum applicants and beneficiaries of international protection in Greece*”, *Greek Council for Refugees*, Diotima Center, IRC en Popaganda, januari 2022, <https://eu.rescue.org/sites/default/files/2022-01/IRC%20housing%20report%20Greece%20-%20English.pdf>;
12. “*Schweizerische Flüchtlingshilfe, Factsheet Griechenland*” – Update 2022 van 3 augustus 2022, https://www.fluechtlingshilfe.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Juristische_Themen_papiere/220803_Factsheet_Griechenland_DE.pdf.

4. Nota verwerende partij

Verwerende partij legt in beide zaken een nota verzoek tot behandeling van via een louter schriftelijke procedure van 26 september 2022 neer, waarin zij de in de verzoekschriften uiteengezette middelen bespreekt en volhardt in het gelijk van de bestreden beslissingen. Verzoekers maken door middel van twee brieven van 4 oktober 2022 bezwaar tegen de behandeling van hun respectievelijke zaken via de louter schriftelijke procedure en vragen om gehoord te worden door de Raad.

5. Aanvullende Nota

Verzoekers leggen ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota een in het Engels opgestelde brief van advocaat D.T. neer dd. 22 november 2022.

6. Beoordeling

6.1. De bestreden beslissingen zijn genomen op basis van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake *Ibrahim e.a.* (hierna: *Ibrahim e.a.*) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie interpretatie verleend aan deze bepaling op basis van vijf prejudiciële vragen met betrekking tot personen die reeds internationale bescherming hadden gekregen in Polen en Bulgarije.

In dit arrest heeft het Hof er aan herinnerd dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust en dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, in acht nemen en dat zij in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name artikelen 1 en 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese unie. Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is van wezenlijk belang in het Unierecht en vereist meer in het bijzonder wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Er moet bijgevolg worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punten 82-85). Artikel 33, lid 2, onder a) van de Asielprocedurerichtlijn vormt een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Het Hof heeft er verder op gewezen dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten een weerlegbaar vermoeden betreft. Het HvJ sluit immers niet uit dat de werking van het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel in de praktijk grote moeilijkheden ondervindt en dat personen die om internationale bescherming verzoeken op een wijze worden behandeld die hun grondrechten schendt, ook na afloop van de procedure. In dit verband wijst het Hof op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie opgenomen verbod op foltering, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat het voor de toepassing van artikel 4 van het Handvest niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment

zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielpprocedure of na afloop ervan (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punten 86-87).

Om het vermoeden te weerleggen dat verzoeker een effectieve en gelijkwaardige bescherming van de in het Handvest erkende grondrechten zal hebben in de lidstaat waar hij reeds internationale bescherming heeft gekregen, is vereist dat er sprake is van ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Daarbij moeten de voorzienbare levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming heeft in deze lidstaat, worden beoordeeld door de nationale rechter (HvJ, *Ibrahim*, punt 101 zie ook HvJ, C-517/17, *Addis tegen Bundesrepublik Deutschland*, punt) alsook het al dan niet bestaan van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 88), indien deze rechter over gegevens beschikt die door de verzoeker zijn overgelegd om aan te tonen dat er in die lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft gegeven, een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling. De rechter is er *“dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak)”*. In het arrest *Addis* heeft het Hof naar analogie geoordeeld dat *“de autoriteiten van een lidstaat”* hiertoe gehouden zijn (zie HvJ, *Addis tegen Bundesrepublik Deutschland*, punt 52, met verwijzing naar arrest van 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 88, en beschikking van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, niet gepubliceerd, EU:C:2019:964, punt 38).

Dergelijke tekortkomingen vallen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 89). Het Hof oordeelde dat *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)”* (punt 90).

Situaties die worden gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon maar die geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een toestand komt die gelijkgesteld kan worden met onmenselijke of vernederende behandeling; bereiken niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Dit is evenmin het geval voor schendingen van bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest en het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat de persoon die internationale bescherming geniet in de andere lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkene evenwel anders wordt behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*.

Het HvJ heeft in het arrest *Addis* herhaald dat niet kan worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ, *Addis*, punt 52).

6.2. Uit het de door verzoekers neergelegde stukken (Griekse identiteitskaarten verzoekers en Griekse identiteitskaart minderjarige zoon) en hun verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, blijkt dat verzoekers in Griekenland de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend. De Raad stelt vast dat verzoekers dit niet betwisten.

6.3. Uit de notities van de persoonlijke onderhoud en hun verzoekschriften blijkt dat verzoekers vrezen dat zij als statushouders in geval van terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie te zullen terechtkomen.

Zoals reeds aangehaald moet de rechter, indien hij over door de verzoekers aangereikte gegevens beschikt om aan te tonen dat zij in die lidstaat die hen reeds internationale bescherming heeft gegeven, een ernstig risico lopen op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling, oordelen *op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*".

Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van *"tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken"*, waarbij deze *"tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken"*. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer is voldaan aan een aantal cumulatieve voorwaarden, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Verzoekers brengen in de loop van de administratieve procedure bij verwerende partij recente landeninformatie bij met betrekking tot de situatie van statushouders in Griekenland, waaronder Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, juni 2022; Pro Asyl and RSA, *"Beneficiaries of international protection in Greece, access to documents and socioeconomic rights"*, 2022; AIDA, Country Report Greece. Content of International Protection, 30 mei 2022, Greek Council for Refugees, Diotima Center, IRC en Popaganda, *"Homeless and hopeless, an assessment of the housing situation of asylum applicants and beneficiaries of international protection in Greece"*, januari 2022; 33 Organisations, *"Joint open letter: Denying food – instead of receiving protection people go hungry on EU soil"*, 26 October 2021. In het verzoekschrift wordt naast deze rapporten ook onder meer verwezen naar Schweizerische Flüchtlingshilfe, Factsheet Griekenland – Update 2022 van 3 augustus 2022 en Mobile Info Team, The living conditions of applicants and beneficiaries of international protection, evidence of Greece's failure to provide sustainable accommodation solutions, Ecol.net, februari 2021, Mobile Info Team: *"The living conditions of applicants and beneficiaries of international protection; Evidence of Greece's failure to provide sustainable accommodation solutions"*, Document #2045730 - ecol.net en Letter six Schengen States to European Commission, 1 juni 2021. Verwerende partij brengt geen objectieve landeninformatie bij.

De door de verzoekende partijen in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde algemene landeninformatie geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werk(loosheid) en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorg. Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland na een bepaalde periode zelf voor hun levensonderhoud moeten instaan, dat zij hierbij hindernissen van administratieve en bureaucratische aard moeten overwinnen en dat statushouders – onder wie zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van geldige verblijfsdocumenten – worden geconfronteerd met belemmeringen inzake toegang tot socio-economische rechten en dit voor een mogelijk lange periode. Dit maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Uit het verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022, waaruit de verzoekende partij in haar verzoekschrift citeert en eveneens toevoegt, komt naar voren dat de situatie voor terugkerende statushouders naar Griekenland in zijn algemeenheid moeilijk is. Zij worden geconfronteerd met aanzienlijke bureaucratische obstakels. Het verkrijgen en verlengen van de benodigde documenten is veelal lastig, terwijl die documenten nodig zijn voor de toegang tot huurwoningen, betaalde arbeid, gezondheidszorg, onderwijs, het ontvangen van sociale uitkeringen en het openen van een bankrekening. Een gebrek aan kennis van de Griekse of Engelse taal werkt voor veel statushouders in hun nadeel op de competitieve arbeidsmarkt. Statushouders worden geacht 30 dagen na statusverlening de asielopvang te verlaten, waarna zij zelf verantwoordelijk zijn voor het vinden van huisvesting.

Het rapport beschrijft dat de mogelijkheden voor huisvesting voor statushouders zeer beperkt zijn en dat zij het risico lopen dakloos te worden. In het ambtsbericht wordt op pagina 32 aangegeven dat: *“Meerdere bronnen concluderen dat statushouders in een slechtere positie verkeren ten opzichte van personen die nog in de asielprocedure zitten. Zo zijn er voor statushouders minder opties als het gaat om huisvesting in vergelijking met asielzoekers.”*

De situatie van statushouders in Griekenland is bijgevolg vaak zeer precair maar uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat de situatie van personen die er internationale bescherming hebben gekregen dermate ernstig is dat zij bij een terugkeer naar dat land a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een individuele beoordeling van hun situatie niet meer nodig zou zijn. Verzoekers' betoog in het verzoekschrift doet niet anders besluiten waar zij uit de voormelde landenrapporten citeren om de moeilijkheden en administratieve obstakels te illustreren waarmee (terugkerende) statushouders kunnen geconfronteerd worden bij het bekomen en verlengen van hun verblijfstitel, en waardoor zij zolang geen of zeer moeilijk toegang krijgen tot huisvesting, de arbeidsmarkt en sociale voorzieningen, en met dakloosheid kunnen geconfronteerd worden. De voormelde landeninformatie volstaat immers op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Dit neemt niet weg dat er sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 93, HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt.52).

Het is dus noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekers, met inbegrip van hun ervaringen in Griekenland, de verzoeken te beoordelen waarbij het aan verzoekers toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomen in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. De Raad stelt hierbij het volgende vast.

Verzoekers leggen bij de indiening van hun verzoeken om internationale bescherming hun Griekse verblijfskaarten en paspoorten neer alsook de Griekse verblijfskaart en paspoort van hun in Griekenland geboren kind, N.A.. Uit deze stukken blijkt dat verzoekers in Griekenland de subsidiaire beschermingsstatus hebben verkregen en dat hun verblijfskaarten verstreken zijn op 14 september 2022 (AD verzoeker, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1; AD verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Deze verblijfsvergunningen zijn dus verlopen en heden niet meer geldig. De door hen neergelegde Griekse paspoorten zijn uitgereikt op 31 oktober 2021 en hebben een geldigheidsduur tot 30 oktober 2024 (AD verzoeker, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2; AD verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3). De door verzoekster neergelegde verblijfskaart van hun minderjarig kind N.A., vermeldt dat hun kind de vluchtelingenstatus heeft verkregen en dat deze kaart geldig is tot 14 september 2024 (AD verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2). Het Griekse paspoort van N.A. heeft een geldigheidsduur tot 29 oktober 2024 ((AD verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3).

De bestreden beslissingen werden genomen op een ogenblik dat de Griekse verblijfsvergunningen nog geldig waren en de mogelijke gevolgen hiervan bijgevolg ook nog niet aan de orde. Uit het voorgaande blijkt dat verblijfsvergunningen van verzoekers ondertussen verstreken zijn, maar hun paspoorten nog geldig, en dat verzoekers in Griekenland geboren zoon een, wat de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning betreft, gunstiger internationale beschermingsstatus heeft, met name de vluchtelingenstatus. Voorts werd ondertussen in België hun jongste kind geboren.

Verzoekers betogen dat verwerende partij niet heeft onderzocht op basis van objectieve, betrouwbare en actuele gegevens kan worden besloten dat verzoekers, wiens verblijfsvergunningen verstreken zijn, zich opnieuw op eenvoudige wijze in regel kunnen stellen en hun verblijfsvergunningen kunnen vernieuwen of verlengen.

In haar verweernota en ter terechtzitting erkent verwerende partij dat terugkerende begunstigden van internationale bescherming in Griekenland administratieve moeilijkheden kunnen ondervinden met betrekking tot de afgifte of hernieuwing van met name hun verblijfskaart (ADET) en betwist zij niet dat de verblijfsvergunningen van verzoekers verlopen zijn op 14 september 2023, maar stelt dat dit niet volstaat om het vermoeden van effectieve bescherming te weerleggen, noch dat er sprake is van een omstandigheid die tot gevolg heeft dat verzoekers vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, zouden terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie in geval van terugkeer naar Griekenland. Verwerende partij verwijst in haar nota verder ook naar de motivering in de bestreden beslissing inzake verzoekster met betrekking tot de in haar hoofde vastgestelde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid omwille van haar zwangerschap en problematische mentale gezondheidstoestand en wijst om de reeds in de bestreden beslissingen uiteengezette redenen op het feit dat verzoekers voldoende zelfredzaam kunnen geacht worden om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden die verzoekers kunnen ondervinden als gevolg van de administratieve moeilijkheden waarmee zij geconfronteerd kunnen worden in geval van terugkeer.

De Raad stelt vast dat ook in het kader van de procedure voor de Raad geen medische stukken bijbrengen waaruit kan blijken dat verzoekster actueel in België psychologische problemen heeft. Wel heeft zij in Griekenland op het eiland Chios toegang gehad tot een dokter in Chios en blijkt uit de Griekse medische attesten dat zij twee miskramen heeft gehad (AD verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4). Verzoekers verklaren dat zij anderhalf jaar in een zelfgemaakte tent in Chios woonden, dat zij ook na hun positieve beslissing in het tentenkamp verbleven en dat verzoekster na hun positieve beslissing geen toegang kreeg tot een dokter omdat zij het opvangcentrum moesten verlaten (notities PO verzoekster, p. 8, 10-11). Verzoekers' verklaringen over hun levensomstandigheden in Griekenland, ook nadat hen de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend stemmen overeen met de informatie in de beschikbare landeninformatie.

De Raad stelt in navolging van de bestreden beslissingen vast dat verzoekers zelf hebben aangegeven dat zij van bij het begin niet de intentie hadden om in Griekenland te blijven en dat uit hun verklaringen niet kan blijken dat zij ernstige pogingen hebben ondernomen om hun leven in Griekenland uit te bouwen. Dit neemt evenwel niet weg dat *in casu* verzoekers' verblijfsvergunningen zijn verstreken en dat zij twee jonge kinderen hebben, waarvan één is geboren in België en die actueel geen verblijfsvergunning heeft in Griekenland, en één kind dat in Griekenland is geboren er de vluchtelingenstatus heeft gekregen en wiens verblijfsvergunning nog geldig is. De Raad herinnert er aan dat de voorzienbare levensomstandigheden van verzoekers als begunstigden van internationale bescherming, die vergezeld zijn van twee jonge peuters, daarbij relevant zijn in het licht van een mogelijke schending van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat uit de bijgebrachte landeninformatie door de verzoekers onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland verslechterd is en erg precair kan zijn ten gevolge van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd (zoals wat betreft de bureaucratische hindernissen voor het verkrijgen van verblijfsdocumenten en inzonderheid wat betreft de lange wachttijd bij een aanvraag tot het vernieuwen of verlengen van verblijfsdocumenten). Bijgevolg kunnen deze personen in erg moeilijke en schrijnende levensomstandigheden terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot socio-economische en medische hulp. In dit verband leest de Raad in de neergelegde rapporten van NGO's dat terugkerende statushouders die niet meer beschikken over een geldige ADET zich niet meer kunnen inschrijven voor huisvesting via HELIOS en door een gebrek aan inkomsten zich ofwel tot kennissen moeten wenden of op straat belanden en gevallen werden gerapporteerd van terugkerende statushouders die maandenlang op straat sliepen of zelfs zich gedwongen zagen (illegaal) terug te keren naar opvangkampen voor asielzoekers, waar zij evenwel geen recht hebben op voedsel en andere materiële voorzieningen. Centra voor daklozen zijn voor statushouders blijkens deze rapporten eveneens niet toegankelijk voor statushouders (AIDA, Country Report Greece, Update 2021, p. 245).

Verder kan uit de beschikbare landeninformatie niet blijken dat verzoekers op basis van hun nog geldige Griekse reispassen toegang zouden krijgen tot huisvesting, medische verzorging en de arbeidsmarkt in afwachting van de verlenging van hun verblijfsvergunningen, wat zoals blijkt uit het voorgaande kan leiden tot langdurige dakloosheid.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat toegang tot deze rechten bepaald wordt door de geldigheid van de ADET en niet de geldigheid van het reispaspoort. Zo *in casu* hun in Griekenland geboren kind wel nog over een geldige verblijfsvergunning beschikt in deze lidstaat, kan op basis van de beschikbare landeninformatie evenmin worden vastgesteld dat dit de verlenging van de verblijfsvergunningen van verzoekers dermate zou faciliteren dat de wachtperiode om hun respectievelijke verstreken verblijfsvergunningen in Griekenland te verlengen daardoor tot een minimum zou herleid worden. De loutere vaststelling dat verzoekers beroep hebben gedaan op een advocaat in Griekenland in het kader van hun asielprocedure aldaar en dat deze advocaat verzoekers zouden hebben geholpen bij de vaccinatie van hun kind, doet hieraan geen afbreuk. Zo kan aangenomen worden dat de tussenkomst van een advocaat mogelijk de verlenging van de verblijfsvergunningen kan bespoedigen, blijkt uit hun verklaringen dat dit niet heeft kunnen verhinderen dat zij gedurende hun gehele verblijf in Griekenland, ook na de toekenning van subsidiaire bescherming in een zelfgemaakte plastic tent verbleven met een pasgeboren kind. Ook waar zij hulp kregen van Afghaanse vrienden om uit Griekenland te vertrekken, kan hieruit, zoals terecht opgeworpen in het verzoekschrift, niet worden afgeleid dat zij over een daadwerkelijk netwerk beschikken in geval van terugkeer naar Griekenland. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker kan enkel blijken dat hij verklaarde hulp te hebben gekregen van Afghaanse vrienden om de reispaaporten te bekomen (notities PO, p. 5) maar werden hen verder ook geen vragen gesteld over zijn band met deze personen en de mate waarin hij verder nog van hen steun kreeg in Griekenland of zou kunnen krijgen in geval van terugkeer.

Gelet op het voorgaande en gelet op de voormelde informatie waaruit blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, wiens verblijfsvergunning is verstreken zoals verzoekers, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met administratieve obstakels die het hen zeer moeilijk maken om hun rechten en de rechten van hun minderjarige kinderen gedurende een langere tijd te effectueren, en gezien het kwetsbaar profiel van de zeer jonge kinderen van verzoekers die volledig afhankelijk zijn van hun ouders; acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van verzoekers als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland met twee zeer jonge kinderen aangewezen. Er kan immers niet worden uitgesloten dat de verzoekers, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om en omwille van hun bijzondere kwetsbaarheid, kunnen terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat het kind dat in België werd geboren geen internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland en ook nergens kan uit blijken dat het heden over een dergelijke status zou beschikken in Griekenland. Ter terechtzitting verklaart verwerende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad wat het in België geboren kind betreft, maar wijst er op dat het kind is geboren na de bestreden beslissingen. De Raad wijst op het volgende. Krachtens artikel 57/1 § 1 van de Vreemdelingenwet wordt een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, vermoed dit eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent en blijft dit vermoeden bestaan tot op het moment dat een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen. Het in België geboren kind is weliswaar geboren na de beslissingen genomen in hoofde van de ouders, maar deze zijn heden, gelet op de beroepsprocedure niet definitief en verder kan niet blijken dat het door beide ouders ingediende beschermingsverzoek niet mede namens het in België geboren kind is ingediend. In zijn arrest in de zaak "*RO tegen Bundesrepublik Deutschland*" van 1 augustus 2022 wees het Hof op het uitputtende karakter van de opsomming in artikel 33, lid 2 van de Asielprocedurerichtlijn en benadrukte dat zowel uit het uitputtende karakter van deze opsomming als het afwijkende karakter van de in deze opsomming genoemde gronden voor niet-ontvankelijkheid volgt dat deze bepaling strikt moet worden uitgelegd en dus niet kan worden toegepast op een situatie die niet overeenstemt met de bewoordingen ervan. Het Hof stelde dat de personele werkingssfeer van deze bepaling zich dus niet kan uitstrekken tot een persoon die om internationale bescherming verzoekt en zelf niet in aanmerking komt voor een dergelijke bescherming als bedoeld in die bepaling (HvJ, C-720/20, *RO tegen Bundesrepublik Deutschland*, 1 augustus 2022, punten 49, 51, 52). *In casu* wordt vermoed dat het door beide ouders ingediende beschermingsverzoek mede namens het in België geboren kind is ingediend en kan verder ook niet blijken dat dit kind een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland, zodat, gelet op hogervermelde rechtspraak, met betrekking tot dit kind geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

In de huidige stand van zaken kan bijgevolg niet worden besloten dat *in casu* de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet vervuld zijn.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 augustus 2022 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET